

CANADEES TINTJE OP SAR MEET

Canadees tintje op SAR meet

Ter gelegenheid van 50 jaar SAR activiteiten van het 303 Squadron werd eind mei een SAR-meet georganiseerd op Leeuwarden. Naast een gezellig onderonsje tussen helikopter crews waren er ook momenten waarop de kwaliteiten van de redders getest werden in een soort contest. Deze keer was er ook een unieke deelnemer uit Canada met een 'Tweetie' met een net iets andere gele kleur dan onze eigen toestellen van het 303 Squadron.

Feestje 303 Squadron

Uiteraard ontbraken onze vaste burens niet waarmee 303 Squadron samenwerkt in het grensgebied van door Nederlands gecontroleerd luchtruim. Er waren dan ook een Sea King van zowel de Belgische luchtmacht als Duitse marine komen opdagen terwijl de Engelse Coast Guard zich presenteerde met een Sikorsky S-61N. Slovenie bracht net als de Canadezen ook een Bell 412 mee om zo enigzins gehoor te geven aan een soor mini Bell-meet.

Sport en spel

De oefeningen leken meer op een soort zeskamp met helicopters en zal een hoop 'fun'gegeven hebben bij de crews, maar daarbij werd toch ook weer die akelige precisie gevraagd die van een reddingshelikopter en zijn bemanning verwacht wordt. Boven het vliegveld van Drachten, niet meer dan een clubgebouwtje met een verhoogd deel dat als 'toren'dient werd een soort competitie gevlogen met oriëntatie opdrachten. Op een meegeleverde kubus moesten gefotograferde oriëntatiepunten vanuit de lucht worden herkend. Bij andere opdrachten moest er precies op tijd gevlogen worden, geen seconde te laat of te vroeg en op Leeuwarden zelf werden behendigheids trainingen boven uitgezette punten, getraind en zelfs een heuse para dropping.

Welcome back

Naast dat 303 Squadron haar feestje vierde is de Canadese deelname een unieke aangelegenheid. Sinds de tweede wereldoorlog was het 424 Squadron van Canadian Air Forces niet meer in Nederland geweest. De Canadese bemanning was dan ook vereerd om hier te kunnen zijn, vooral omdat iedereen het verhaal van de bevrijding kende. Het logo van 424 Squadron is een tijger met een reddingsboei in zijn klauwen, vervangen na de oorlog. Waar nu een boei zit zat eerst een bom! Een gigantisch logistieke operatie zou je zeggen, want de Bell 412 werd vanuit Trenton in Centraal Canada ingevlogen met een van de vier C-17 Globemasters die Canada rijk is. Is dat dan niet wat overdreven zou menigeen zeggen. Het antwoord moet nee zijn, want laat het bezoekje aan Leeuwarden compleet met luchtbrug paradoxaal genoeg nou juist een prima mogelijkheid zijn om bestaande werkwijzen te trainen.

Canadese aanpak

Wie Canada niet kent zal zich gemakkelijk vergissen in de afstanden. Al pratend met de crew, onder andere diegenen die ondersteunen en plannen en met Chris Finnigan, de flight ingeener van de Bell 412 Griffon werd al gauw duidelijk dat Canada moet kunnen reageren

op een grote vliegramp in veraf gelegen gebied wat zij noemen een Maj-Aid (Major Air Disaster) terwijl ze onmogelijk overal een helikopter in de buurt kunnen hebben gestationeerd. Om dit te kunnen garanderen wordt na een melding eerst een C-130 van Trenton gestuurd naar de plek des onheils waar 'jumpers' uit het vliegtuig springen. Zij kunnen heel veel, zijn medisch onderlegd en kunnen zelfs tot enkele dagen gewonden stabiliseren en tenten opzetten. De C-17 volgt met een Griffon aan boord in principe op een locatie zo dicht mogelijk in de buurt. Na het uitpakken van de helikopter kan deze de gewonden over en weer brengen van elke spot, hoe onherbergzaam dan ook. Voor de Canadezen was het dus een routine oefening, maar in plaats van het barre noorden, nu dus de bitterballen en kroketjes van 303 Squadron. Who cares?

Kees Otten en Wim Das
